

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Τρίτην, 6^η/19^η Δεκεμβρίου 2023, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τοῦ Ἀγίου Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Κατά τήν ἐορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ἀναμιμνήσκεται τόν ἅγιον Νικόλαον ὡς τόν πατέρα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ 4^{ου} αἰῶνος, «ὡς κανόνα πίστεως καί εἰκόνα πραότητος» καί ὡς μετασχόντα εἰς τήν Α΄ Οἰκουμενικήν Σύνοδον τῆς Νικαίας καί ὑπερασπίσαντα τό ὁμοούσιον τοῦ Υἱοῦ πρός τόν Πατέρα.

Ἡ ἐορτή αὕτη ἐωρτάσθη:

α. εἰς τήν πόλιν τῆς Μπετζάλλας εἰς τόν περικαλλῆ Ναόν τοῦ ἁγίου Νικολάου, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Μπετζαλλᾶ Ἀρχιμανδρίτου π. Πορφυρίου, τῶν Ἱερέων π. Μποῦλος καί π. Γιοῦσεφ καί π. Ἡλίας καί τοῦ Πρεσβυτέρου π. Χάμμα Αοῦάντ, ἄλλων ἱερέων τῆς περιοχῆς, τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, τῇ πανδήμῳ συμμετοχῇ τῶν πιστῶν τῆς πόλεως, παρουσίᾳ τῆς κ. Κωνσταντίνης Γύφτου, ἐκπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου εἰς Ἱεροσόλυμα καί τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Παλαιστινιακοῦ Κράτους κ. Χουλούντ Νταγιέμπες καί τοῦ κ. Ριάντ Χανανίγιε, τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου ἔχοντος τήν εὐθύνην διοργανώσεως τῆς τελετῆς, .

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ὅτι οὗτος ἔστιν ὁ θεός ἡμῶν εἰς τόν αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· οὗτος ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τούς αἰῶνας», (Ψαλμ. 47,15) ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ὁ τοῦ Χριστοῦ Ἱεράρχης Νικόλαος ὁ ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτοῦ Ναῷ ἐν τῇ ἀγιογραφικῇ πόλει ὑμῶν Μπετζάλλα, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν πάνσεπτον αὐτοῦ μνήμην.

Ἀγάλλεται καί εὐφραίνεται ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου αὐτῆς Νικολάου, διότι οὗτος διεκρίθη ὡς μέγας ποιμήν, μιμούμενος τόν ἀρχιποιμένα Χριστόν, οὐχί μόνον τῆς τοπικῆς αὐτοῦ πνευματικῆς δικαιοδοσίας, ἀλλὰ τῆς καθ' ὅλου Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς λέγει ὑμνολογικῶς ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. «Σέ τόν ποιμένα τόν μέγαν, καί μιμητήν κατά πάντα, τοῦ ἀρχιποιμένου Χριστοῦ, δυσωποῦμεν, ἐξ ὑψωμάτων ἱερῶν, Νικόλαε ποιμανον τούς δούλους σου, ἐκλυτρούμενος πάντων, τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν διηνεκῶς».

Ὅντως ὁ Πατήρ ἡμῶν Νικόλαος ἀνεδείχθη μέγας ποιμήν τῆς οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας

καί τοῦτο, διότι εἶχεν ὡς πρότυπον αὐτοῦ τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν λέγοντα: «ἐγώ εἰμι ὁ ποιμήν ὁ καλός, ὁ ποιμήν ὁ καλός τήν ψυχήν αὐτοῦ τίθησιν ὑπέρ τῶν προβάτων· ἐγώ εἰμι ὁ ποιμήν ὁ καλός, καί γινώσκω τά ἐμά καί γινώσκομαι ὑπό τῶν ἐμῶν, καθώς γινώσκει με ὁ πατήρ καὶ γώ γινώσκω τόν πατέρα, καί τήν ψυχήν μου τίθημι ὑπέρ τῶν προβάτων», (Ἰωάν. 10,11,14,15).

Ἑρμηνεύων τούς Κυριακούς τούτους λόγους, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Ἀπεσκίρτησε μέν γάρ τῆς πρός θεόν ἀγάπης ὁ ἄνθρωπος, ἀπονεύσας εἰς ἁμαρτίαν, ἐξωκίσθη διὰ τοῦτο τῆς ἱερᾶς καί θείας αὐλῆς, τῶν τοῦ παραδείσου περιβόλων φημί, καί ταύτην νοσήσας τήν συμφοράν τῷ πρός ἁμαρτίαν φενακίσαντι διαβόλῳ, καί θανάτῳ τῷ ἐξ ἁμαρτίας ἀναβλαστήσαντι, πικροῖς ὄντως καί ἀγοητεύτοις κατεσαγηνεύθη λύκοις. Ἐπειδὴ δέ ποιμήν ἀγαθός ἐφ' ἅπαντας ἀνεδείχθη Χριστός, ἔθηκεν ὑπέρ ἡμῶν τήν ψυχήν... σταυρόν ὑπέμεινε δι' ἡμᾶς, ἵνα θανάτῳ νεκρώσῃ τόν θάνατον... Καταργήσας διὰ τῆς πίστεως τήν τυραννήσασαν ἁμαρτίαν, καί «προσηλώσας τό καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τῷ ἰδίῳ σταυρῷ, καθώς γέγραπται (πρβλ. Κολ. 2,14). [καί ἀναλυτικώτερον: ὁ ἄνθρωπος ἀπεμακρύνθη μέν ἀπό τῆς ἀγάπης του πρός τόν θεόν καί ἔκλινε πρός τήν ἁμαρτίαν. Διὰ τοῦτο ἐξεβλήθη ἐκ τῆς ἱερᾶς καί θείας αὐλῆς, ἐννοῶ ἐκ τῶν περιβόλων τοῦ Παραδείσου. Καί ἐπειδὴ ἀρρώστησε ἀπ' αὐτὴν τήν συμφοράν, τήν ἐπεξεργασμένην ὑπό τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος ἐξηπάτησε τόν ἄνθρωπον διὰ δόλου εἰς τήν ἁμαρτίαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀνεβλάστησεν ὁ θάνατος, ἔγινε οὗτος θῦμα τῶν λύκων, οἱ ὁποῖοι πράγματι ἦσαν πικροί καί ἀδυσώπητοι. Ἐπειδὴ δέ ὁ Χριστός ποιμήν ἀγαθός εἰς ὅλους τούς ἀνθρώπους «ἔθηκεν ὑπέρ ἡμῶν τήν ψυχήν αὐτοῦ καί σταυρόν ὑπέμεινε δι' ἡμᾶς, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου νεκρώσῃ τόν θάνατον, ... καταργήσας διὰ τῆς πίστεως τήν τυραννήσασαν ἁμαρτίαν καί προσηλώσας τό καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τῷ ἰδίῳ σταυρῷ», (Κολ. 2,14) καθώς γέγραπται.

Ἡ ἱερά καί θεία αὐλή, δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τήν Ἐκκλησίαν, τόν ἐπίγειον δηλονότι Παράδεισον, τόν ὁποῖον ἐχαρίσατο ἡμῖν τῆς ἀνθρώποις ὁ θεός διὰ νά τύχωμεν τῆς ἐλευθερίας, «ἦν ἔχομεν ἐν Χριστῷ» (Γαλ. 2,4) «Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἣ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καί μή πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε», (Γαλ 5,1) παραγγέλλει ὁ θεῖος Παῦλος. Αὐτός οὗτος ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ θεοῦ, ὁ Χριστός, ἐγένετο ἀρχιποίμην, «ὅτι αὐτός ἐστίν ὁ θεός ἡμῶν, καί ἡμεῖς λαός νομῆς αὐτοῦ καί πρόβατα χειρός αὐτοῦ», (Ψαλμ.94,7), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Αὐτός οὗτος ὁ θεός ἔθετο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀποστόλους καί διδασκάλους (Α' Κορ. 12,28), διάδοχοι δέ τούτων εἶναι οἱ ἐπίσκοποι, τούς ὁποῖους τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο, ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου, (Πρβλ. Πραξ. 20,28).

Τοιοῦτος ἐπίσκοπος καί ποιμήν, διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, διέλαμψε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ ὁ ἐν ἁγίοις Πατήρ ἡμῶν Νικόλαος. Ἡ ἐνεργός συμμετοχή αὐτοῦ ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθείσῃ Πρώτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ τῷ ἔτει 325 μ.Χ. κατὰ τῶν αἰρετικῶν διδασκαλιῶν τοῦ κακόφρονος Ἀρείου, κατέδειξε τόν θεσπέσιον Νικόλαον «κανόνα πίστεως» καί «προστάτην τῆς Ἐκκλησίας», ὡς λέγει καί ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ: «Προστάτης θερμότητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθη Νικόλαε, τά τῶν αἱρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σύν παρρησίᾳ, καί κανὼν ἀνεδείχθη, πᾶσιν ὀρθοδοξίας, ὑπέρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις διδασκαλίαις καί εἰσηγήσεσι».

Ὁ μακάριος Νικόλαος, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός, «ἡγιάσθη ὡς μέγας μύστης τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ», διότι ἐφύλασσε κρίσιν, τάς θείας δηλονότι ἐντολάς, καί ἐποίει δικαιοσύνην ἐν παντί καιρῷ, ἀκούων τοῦ ψαλμωδοῦ λέγοντος: «Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καί ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντί καιρῷ», (Ψαλμ. 105,3)

Ἰδοὺ λοιπόν διὰ τί ὁ ἱερομύστης Νικόλαος ἔλαβε τὴν προσωνυμίαν τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Νικόλαος δὲν ἔγραψεν ὁ ἴδιος συγγράμματα, διότι ὁ μὲν Εὐαγγελικός λόγος τοῦ Χριστοῦ ἦτο ἐγγεγραμμένος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τό δέ μυστήριον τῆς πίστεως εἶχεν ἐν καθαρᾷ συνειδήσει (Πρβλ. Α΄ Τιμ. 3,9). Ὁ θεός ἔλαμψεν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Νικολάου πρὸς φωτισμόν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Πρβλ. Β΄ Κορ. 4,6), ὡς κηρύττει ὁ μέγας Παῦλος. Ὑπὸ τῆς φωτιστικῆς ταύτης δυνάμεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, κινούμενος ὁ ἱερός Νικόλαος ἀνεδείχθη ποιμὴν τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας καὶ διδάσκαλος τῆς Ὁρθοδοξίας, τοὔτέστιν τῶν δογμάτων τῆς ἀληθείας, ὡς λέγει καὶ ὁ ὑμνωδός: «Τῶν ἀθεάτων τά κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβεράν ἐκείνην κατενόησας δόξαν, Ἄγιε ἁγίων· ὅθεν ἡμῖν, τά οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζώνων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἰερώτατε (Νικόλαε)».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τά ὄργανα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ εἰς αὐτοὺς ἔχει ἀνατεθῇ ἡ μέριμνα τῶν Ἐκκλησιῶν, τοῦ Χριστοῦ ὄντες Ἀρχιποιμένες, διό καὶ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος παραγγέλλει λέγων «πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλλει περὶ ὑμῶν, νῆψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ, ᾧ ἀντίστητε στερεοί τῇ πίστει», (Α΄ Πέτρ. 5, 7-9).

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς μᾶς καλεῖ σήμερον ὁ τὴν ἁγίαν Γῆν τῆς Παλαιστίνης ἐπισκεψάμενος θεοφόρος Νικόλαος, ἵνα παραμείνωμεν «στερεοί ἐν τῇ πίστει». Τὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν παρελάβομεν ἀπ' Αὐτόν τόν θεόν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν διὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ Ἀποστόλων καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν, τῶν ἁγίων θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἡ πίστις δέ αὕτη, δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν πίστιν ἡμῶν εἰς τό μέγα μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, τοὔτέστιν τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ Λόγου καὶ τῆς πρὸς τό ταπεινόν καὶ ἀσθενές τῆς ἀνθρωπότητος συγκαταβάσεως, τό ὅποιον (μυστήριον) ἔλαβε χώραν ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ θεός εἶναι ἐγγύς, πλησίον ἡμῶν, ὡς λέγει ὁ ψαλμωδός, «ἐγγύς εἰ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια», (Ψαλμ. 118, 151). Καὶ ἀλλαχοῦ κατὰ τόν Προφήτην Ἰερεμίαν, «θεός ἐγγίζων ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐχὶ θεός πόρρωθεν» (Ἱερ. 23,23). Οὗτος ὁ «ἐγγίζων θεός» εἶναι ὁ «Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης» καὶ ὁ θεός τῆς εἰρήνης, εἶναι «ὁ ἐκ θεοῦ Πατρός γεννηθείς ἀρρεύτως Υἱός καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου σαρκωθείς Χριστός».

Ναί, ἀγαπητοί μου, ἡ ὁμορφία (ἡ γείτων) πόλις ὑμῶν Βηθλεέμ ἐτοιμάζεται νὰ δεχθῇ ἐν τῷ σπηλαίῳ αὐτῆς, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ὑπερευλογημένης θεοτόκου τόν Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ἐτοιμάσωμεν λοιπόν καὶ ἡμεῖς τό «σπήλαιον» τῶν καρδιῶν ἡμῶν, ἵνα δεχθῶμεν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τόν θεόν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης. Μετὰ δέ τοῦ ὑμνωδοῦ, Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἴπωμεν: «Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἴκετῶν, εὐεργέτα, ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν, φέρων τε, παντεπόπτα, τῆς ἁμαρτίας. Ὑπερθεὶς ἀκλόνητον ἐστηριγμένους, μάκαρ, μελωδούς τῇ βάσει τῆς πίστεως», [καὶ ἀπλούστερον: Κύριε, ὁ εὐεργέτης, ὁ παντεπόπτης τῆς ζωῆς μας καὶ ὁ ἀληθινὰ μακάριος, συγκατάνευσε στοὺς ὕμνους τῶν δούλων Σου. Ταπείνωσε τό ὑπερήφανο φρύδι τοῦ ἐχθροῦ μας διαβόλου καὶ ὁδήγησε ἐμᾶς, τοὺς ὑμνητάς Σου, πάνω ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, στηρίζοντάς μας ἀκλόνητα πάνω στό θεμέλιο τῆς πίστεως].

Ἀμήν! Ἐτη πολλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα».

Ἄμα τῇ ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας ἔλαβε χώραν λιτανεία ἐσωτερικῶς καί πέριξ τοῦ Ναοῦ.

Τήν μεσημβρίαν παρετέθη τράπεζα τῇ παρουσίᾳ τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Ἐπιτρόπων τῆς Μπετζάλλας.

Ἡ ἑορτή ἑωρτάσθη ἐπίσης:

β. εἰς τόν Ἱερόν Ναόν ἁγίου Νικολάου εἰς Ἱεροσόλυμα , πλησίον τοῦ Πατριαρχείου.

Ἀφ' ἐσπέρας ἐτελέσθη Ἑσπερινός καί θεία Λειτουργία τήν πρωΐαν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, συλλειτουργούντων Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου καί τοῦ Πρεσβυτέρου π. Νεκταρίου, ψαλλόντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου, τοῦ π. Χριστοδούλου καί τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καί μετέχοντος πιστοῦ λαοῦ, παρουσία ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου.

Εἰς τό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας ὁ συνεχίζων τήν ἀνακαίνισιν τοῦ Ναοῦ καί καλῶς ἐπιμελούμενος αὐτοῦ Ἀρχιδιάκονος π. Μᾶρκος ἐδεξιώθη τοὺς ἑορταστάς εἰς τό ἡγουμενεῖον καί τό προαύλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας